

taget Folketingets Forslag uforandret. Imidlertid er de stillede Ændringsforslag ikke af nogen særlig principiel eller gennemgribende Natur, og jeg skal derfor ikke gøre mange Bemærkninger til dem. Ændringsforslag Nr. 2 kan Mindretallet udmærket slutte sig til. Hvad derimod de andre angaar, skal jeg anbefale, at man undlader at deltage i Afstemningen over dem, idet vi selvfølgelig, selv om de vedtages, agter at stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg skal ikke modsige den ærede Ordfører, naar han sagde, at Loven i den Tid, den har bestaaet, har virket heldigt. Lovforslaget, som det her er til Behandling med de stillede Ændringsforslag, falder jo ogsaa godt i Traad med den hidtilværende Lov. Da de stillede Ændringsforslag i flere Henseender gaar ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da jeg fremsatte det i det andet Ting, kan jeg selvfølgelig ikke med nogen stor Virkning tale imod dem. Naar jeg i sin Tid fremsatte Lovforslaget med saa faa Ændringer i den bestaaende Lov, var, som jeg nævnedes ved Fremsættelsen, Grunden den, at for det første var Forholdene i denne Samling af den Art, at man ikke skulde rejse flere Spørgsmaal end allerhøjest nødvendigt, og dernæst havde jeg taget Hensyn til alle de Ændringer, som de Organisationer og Amtskommissionsformænd, som jeg havde spurgt, havde antydet. Hertil kom, at Loven efter mit Forslag, som ogsaa nu, kun skal gælde i 3 Aar, og det maa forventes, at Landbo-kommissionen vil blive færdig med sit Arbejde inden den Tid, saa at man da vil kunne tage den op til en mere grundig og alsidig Drøftelse. Folketinget har imidlertid vedtaget nogle Ændringer, og jeg ser ikke rettere, end at de alle er Forbedringer. Men ligesom det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) udtalte, at de her stillede Ændringsforslag ikke er af nogen stor og indgribende Betydning, saaledes kan ogsaa jeg sige, at selv om jeg ønsker Lovforslaget opretholdt i den Skikkelse, hvori det blev sendt op til dette høje Ting, er de her foreslaaede Ændringer af den Karakter, at jeg ogsaa med dem meget godt kan modtage Lovforslaget. Maa jeg dog gøre nogle Bemærkninger til de enkelte Ændringsforslag.

Det første Ændringsforslag, hvorefter Tallet paa de af Sogneraadet valgte Ud-

sendinge, som skal udpege de to Medlemmer af Amtskommissionen, igen, ligesom i det oprindelige Forslag, nedsættes til 2, medens det i Folketinget var sat op til 3, kan jeg selvfølgelig i og for sig ikke have noget at indvende imod. Jeg kan indrømme den ærede Ordfører, at det, naar Valget kun gælder for 3 Aar, er praktisk ikke at have en større Valgforsamling end allerhøjest nødvendigt.

Ændringsforslaget under Nr. 2 kan jeg give min fulde Tilslutning. Det er en Udvidelse af Loven, som jeg fuldstændig billiger.

Lidt anderledes forholder det sig med Ændringsforslag Nr. 3. Begrundelsen for den Ændring, der her blev foretaget nede i Folketinget, var, at Alderen for Indkaldelse til Militærtjenesten er nedsat fra 22 til 20 Aar. Man mente, det var heldigt at gøre det lettere for de unge ved Landbrug beskæftigede Mennesker, som kom ind i Militærtjeneste allerede ved 20 Aars Alderen og bagefter blev inde i København eller andre Garnisonsbyer, at komme tilbage til Landbruget, hvis de skulde have taget fejl af Forholdene i Byen, og disse ikke viste sig at være saa gunstige, som de havde tænkt sig. Men heller ikke dette Ændringsforslag skal jeg opholde mig meget ved.

Ændringsforslaget under Nr. 4 kan jeg med den Begrundelse, den ærede Ordfører gav, godt tiltræde. Meningen dermed er nemlig, efter den ærede Ordførers Udtalelse, den, at man ikke finder det heldigt alt for bestemt at afgrænse den Værdi, Jorden skulde have, for at de vedkommende kunde komme ind under Loven. I den Tid, jeg har haft den Ære at bestride Administrationen af denne Lov, er jeg gaaet ud fra den Betragtning, at naar der i § 4 staar, at ingen Husmandslod maa være mindre end 1 Hektar, skulde det være Middeljord, og derefter har jeg administreret Loven. Den ærede Ordfører havde jo ikke noget som helst derimod at indvende, og naar det er Tilfældet, kan det ikke have nogen stor Betydning, om man stryger Bestemmelsen om de 1,200 Kr.

Om Ændringsforslag Nr. 5 skal jeg heller ikke sige mange Ord. Lovforslaget føres herved paa dette Punkt tilbage til den Skikkelse, hvori jeg forelagde det i det høje Folketing. Jeg for mit Vedkommende finder, at den af Folketinget vedtagne Ændring var en Forbedring; men selv dernede var der stærkt delte Meninger om, hvilket der var det heldigste, og da Landstinget nu foreslaar at